

ACCEPTATIE

In die bosjes doen de homo's niemand kwaad

Sinds Martin Bril het woord 'rokjesdag' muntte, is de eerste lenteflirt zo iets als het eerste kievitsei. Een quasi-officieel moment: de winter is voorbij want er zijn weer blote benen te zien, een vrolijke aanleiding voor snaaks contact tussen mensen die elkaar aantrekkelijk vinden. Maar niet voor iedereen. Op zo'n rokjesdag zijn in Arnhem twee mannen die naar eigen zeggen hand in hand liepen ongenadig in elkaar gebeukt door een stel andere mannen. Potenrammers. Een grof woord maar iets anders past hier niet. Zij hebben op grond van sociaal en cultureel bepaalde tradities zo weinig op met homoseksualiteit dat ze het met grof geweld denken te mogen ontkennen.

Intolerantie tegenover lhbt's (lesbiennes, homo's, biseksuelen en transgenders) geldt een wezenskenmerk waarvoor een mens net zo min heeft gekozen als voor haar kleur of schoenmaat. Die intolerantie leidt niet per se tot geweld. Wel tot uitsluiting, uitzondering en ongelijke rechten.

Die intolerantie wordt van onverwachte kant bevestigd: in minstens tien gemeenten overal in Nederland doen de autoriteiten moeite om homo-ontmoetingsplekken te ontmantelen of af te sluiten. Zonder dat er sprake is van veel klachten. Zonder dat er iets gebeurt wat wettelijk niet is toegestaan. Zonder dat iemand ziet wat daar ge-

beurt, tenzij men het opzoekt door ernaartoe te gaan. Wat nou als ik net daar mijn hond uit wil laten? Tja, dan zie je zoenende of vrijende mannen.

Vrijen in de bosjes is zo oud als de wereld. *Lovers' lanes* heb je overal. Zolang seksualiteit wordt getroffen door irrationele angst en de bijbehorende taboes zullen ze er zijn, zowel voor hetero's als voor homo's. Verborgene homoseksplekken zijn er voor mannen die niet uit durven te komen voor hun geaardheid.

Potenrammers komen er ook. De slachtoffers van hun geweld durven vaak geen aangifte te doen. Ze durven er niet voor uit te komen dat ze daar waren. Het zijn dus trieste plekken. Maar dat is geen reden om ze tot besmet gebied te verklaren, alleen maar omdat een gemeente af wil van een plek waar homoseksuele mannen elkaar ontmoeten voor anonieme seks.

Alles draait hier om intolerantie die niet wordt beschouwd als een vergissing maar als een gegeven. Maar antihomogedrag is niet te pardonneren en homoseksualiteit zal niet verdwijnen. Met alle macht moet het besef worden ingeslepen dat het feit dat iemand tot een seksuele minderheid behoort hem of haar niet minder mens maakt. Het uitzonderen van homoseksuelen dient net zo structureel te worden aangepakt als het aftuigen. Het afsluiten van homo-ontmoetingsplaatsen is een farce.